

gjøres til Embedet, correctest maaffee en Blanding af Embeder og Sinecurer. Jeg kan ikke lade denne Sag gaae her fra Thinget uden at udtale det Ønske, at den høitagtede Minister nu maa slaae ind paa en anden Vej. Hvad der i og for sig alene er et tilstrækkeligt Bevis for, at man med Geld kan slaae ind paa en anden Vej, er den store Efterspørgsel, der er efter disse Embeder. Jeg har erfaret, at der uafslædt indkommer Andragender om at faae Tilladelse til at gjøre Lotteriet denne Tjeneste, til at understøtte Finantsministeren i denne praktiske Forretning, men Finantsministeren aflaaer disse Andragender af Hensyn, som aldeles ikke vedkomme Statskassens Tarv og som i Virkeligheden her ere og maae være Formaalet fuldstændig uvedkommende. Jeg skal saaledes gjentagende udtale det Haab, at den høitagtede Minister i Fremtiden vil gaae frem som en privat Mand, der vilde drive en saadan Forretning, og som vilde antage saamange Folk dertil, som ere villige til at paatage sig og ere bedst skikkede til at paatage sig det, der i Virkeligheden her maa være Formaalet, at affætte Statens Lodder, saa at man kan komme bort fra disse andre fuldstændig uvedkommende Hensyn, som hidtil i en overordenlig høj Grad have gjort sig gjældende. Der foreligger i den Forandring, der her skeer, i høj Grad Anledning til at gaae bort fra det tidligere System. Som bekiendt har jo en Mængde Mennesker, og vistnok ikke de mindst dygtige Collecteurer, været de, der hidtil gave sig af med at sælge deelte Lodder, andre end de autoriserede Collecteurer. Nu forbyder man her den Virksomhed, hvilket er fuldstændig rigtigt, der er ikke rigtigt, at der udøves en saadan ucontrolleret Virksomhed, men der er da dobbelt Anledning til at forøge de autoriserede Collecteurers Tal, og det bør skee efter forretningsmæssige Principer og ikke efter foreældede Regjeringsprinciper.

Finantsministeren: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem, den nu havde Ødet, at der jo stilles forskjellige

Krav til Collecteurerne og blandt Andet ogsaa det, at de ikke alene skulle være dygtige Forretningsfolk eller i alt Fald tilstrækkelig dygtige, men at de ogsaa skulle stille Caution og i det Hele taget være Folk, man overhovedet tør indlade sig med. Det ærede Medlem vil uden tvivl komme til en noget anden Anskuelse, naar han vil see sine Yttringer nærmere efter; thi det gaaer ikke an saaledes at etablere en heel Mængde nye Classelottericollectioner, uden tillige at gjøre netop det, han selv anførte som noget aldeles Uforretningsmæssigt, nemlig at tage Lodder fra de gamle. Det er ganske sandt — jeg skal ikke lægge mindste Skjul derpaa — at det er skeet en eneste Gang i den Tid, jeg har havt den Ære at være Finantsminister, at der er oprettet to nye Collectioner i Kjøbenhavn, og at man for at skaffe disse Collectioner Lodder tog nogle fra dem, der allerede havde dem. Derfra kom hele dette Skrig om, at der var taget Lodder fra Collecteurerne. Det var dengang en absolut Nødvendighed; men da jeg, ved at overvære Sagen nærmere, maatte erkende, at det at tage Lodder fra Andre i og for sig ikke var rigtigt, er det ikke skeet siden den Tid. Det lader sig altsaa ikke let gjøre at oprette flere Collectioner end dem, der er Brug for, og Lotteriets Interesse er, forekommer det mig, tilstrækkelig varetagen, naar alle Loddelejerne ere udgivne. Dette har hidtil været Tilfældet, saaledes at der ikke har været Brug for flere Collectioner end dem, der for Tiden ere.

Merk: Jeg kan ikke Andet end i mange Henseende tiltræde de Bemærkninger, som det ærede Medlem (Frederiksen) har fremsført, og jeg skal dog tillade mig at spørge, om der ikke fra en Collection til en anden er blevet overført Lodder i den Tid, den høitagtede Finantsminister har indtaget sin Plads. Jeg kan ikke Andet end antage dette efter de Meddelelser, jeg har faaet. Siden der er Tale om Collectioner, maa jeg sige, at Grunden, hvorfor jeg troer, at i mange Henseender de fremmede Lotterier og navnlig hamborgske Lotterier vinde en Deel Indgang her i Landet, er netop den, at